Phẩm 4: BỒ-TÁT HẠNH

Đức Thế Tôn khen rằng:

–Lành thay, lành thay Vô Cấu Thí! Vì nhiều an lạc lợi ích chúng sinh và vì thương xót trời, người thế gian mà ngươi hỏi Đức Như Lai bao nhiêu hạnh của Đại Bồ-tát như vậy. Lắng nghe, lắng nghe! Khéo suy nghĩ ta sẽ vì người mà giảng nói.

Vô Cấu Thí cùng đại chúng cùng xướng: Hay thay! Nguyện mong muốn được nghe.

Đức Thế Tôn dạy:

–Này Vô Cấu Thí! Bồ-tát thành tựu bốn pháp hay phá các ma. Những gì là bốn?

1. Với lợi dưỡng của người chẳng sinh lòng ganh ghét.
2. Lìa bỏ việc nói hai lời.
3. Khuyên nhiều chúng sinh tu căn lành.
4. Với tất cả chúng sinh phát lòng Từ bi.

Này Vô Cấu Thí! Đó là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu có khả năng phá trừ ma oán.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa trên nên nói kệ:

Chẳng sinh lòng ghen ghét
Lìa bỏ lời lưỡng thiệt
Hay dạy nhiều chúng sinh
Trồng gốc cây pháp lành
Hay tu tâm Từ rộng
Khắp đến cả mười phương
Khéo làm bốn điều này
Dẹp được các ma oán.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì hay phóng quang minh đến vô lượng cõi Phật. Những gì là bốn?

1. Hay cúng thí đèn sáng.
2. Lúc pháp sắp diệt hay hộ trì chánh pháp.
3. Vì chúng sinh phóng dật và sa chỗ nạn mà thuyết pháp.
4. Hay đem anh lạc bảo sức cúng tháp miếu Phật.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu thì có thể phóng quang minh đến tận mười phương cõi Phật.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Nếu hay thí đèn sáng
Trong mạt pháp hộ pháp
Khai thị nạn phóng túng
Bảo sức cúng tháp Phật
Do đây mà Bồ-tát
Hay phóng tịnh quang minh
Đến vô lượng cõi Phật
Chiếu soi không bờ mé
Nhờ quang minh được vui
Đều phát tâm vô thượng.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp, thì hay chấn động vô lượng, vô biên cõi nước của chư Phật. Những gì gọi là bốn?

1. Như thuyết tu hành chứng được pháp nhẫn thâm sâu.
2. Kiên trì thiện pháp.
3. Giáo hóa vô lượng chúng sinh.
4. Hành đạo Vô thượng Bồ-đề.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu có thể làm chấn động vô lượng, vô biên cõi nước của chư Phật.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn làm rõ lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Theo điều giảng tu hành
Khéo hiểu pháp nhẫn sâu
Muốn được pháp bạch tịnh
Kiên trì các diệu hạnh
Hay dạy vô lượng chúng
Phát tâm đại Bồ-đề
Thực hành bốn pháp này
Hay chấn động thế giới.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được Đà-la-ni. Những gì gọi là bốn?

1. Hay thí cho các thứ cần dùng tịnh diệu.
2. Trang sức các thể nữ ai cần thì thí cho.
3. Thường dùng các thứ pháp tán thán chư Như Lai.
4. Thân cận người nhiều tu tập Bát-nhã ba-la-mật-đa.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ đắc các pháp Đà-la-ni.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn giảng rõ lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Làm các thứ bố thí
Hay được Đà-la-ni
Trang nghiêm thể nữ đẹp
Tùy ý người cần dùng,
Đều cấp đầy đủ cả
Thường ca ngợi Như Lai
Tu những thật trí tuệ
Được Thế Tôn hứa khả.
Do nơi bốn điều này
Hay được Đà-la-ni
Trong trăm ngàn ức kiếp
Nghe pháp trọn chẳng quên
Mười phương Phật thuyết pháp
Hay ghi nhớ thọ trì.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì hay được Tam-muội. Những gì gọi là bốn?

1. Rất chán sợ sinh tử.
2. Thường ưa chỗ nhàn tịnh.
3. Thường siêng tinh tấn.
4. Khéo thành tựu được các việc làm.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu có thể được Tam-muội.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Bỏ rời các loài sinh
Đi riêng như kỳ lân
Thiện nam siêng làm
Thành tựu các công việc.
Trí giả hay thành tựu
Bốn pháp thắng diệu này
Thân cận với Bồ-đề
Cầu được pháp tối thắng.
Người có tâm tịch tĩnh
Hay được các Tam-muội
Giác ngộ thắng Bồ-đề
Được chư Phật thực hiện.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì có thể được Thần túc. Những gì gọi là bốn?

1. Thân nhẹ nhàng.
2. Tâm nhẹ nhàng.
3. Không nương tựa trong tất cả pháp.
4. Tiếp thọ bốn giới làm không giới.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu thì có thể đắc Thần túc.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng:

Thân nhẹ, tâm cũng nhẹ
Trí giả chẳng trước pháp
Tiếp thọ bốn giới này
Cùng không giới bằng đồng.
Người đủ bốn pháp này
Hay được thừa thần thông
Một niệm đến ức cõi
Cúng dường vô lượng Phật.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì hay thành tựu đoan chánh đẹp lạ. Những gì gọi là bốn?

1. Trừ bỏ tham dục chẳng sân hận.
2. Ưa làm sạch tháp miếu Phật dùng đồ thơm đẹp để cúng dường
3. Trụ oai nghi trì giới, thường vui vẻ hỏi thăm.
4. Chẳng chê người thuyết pháp, luôn tưởng như Thế Tôn.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được đoan chánh, xinh đẹp.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Chẳng sân hại người khác
Bỏ lìa hạnh tham dục,
Quét rửa tháp miếu Phật
Cung kính dâng thơm đẹp.
Thường chấp trì tịnh giới
Pháp ý hỏi thăm trước,
Với Pháp sư kính trọng

Có ý tưởng như Phật
Hành bốn điều lành này
Thì gọi người dũng kiện
Đoan chánh xinh đẹp nhất
Ai thấy cũng đều khen.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì hay được hóa sinh. Thế nào gọi là bốn?

1. Khắc chạm hoa sen đặt tượng Phật ngồi lên

2. Dùng các hoa sen xanh, vàng, đỏ, trắng và những hoa thơm đẹp khác bụm đầy tay rải lên Phật và tháp miếu

3. Chí nguyện lợi ích vô lượng chúng sinh hằng hòa thuận kính yêu chẳng chê người dở.

4. Mình gieo trồng căn lành để lợi ích an lạc nhiều chúng sinh thoát sinh tử khổ não vì nguyện thành Vô thượng Bồ-đề.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu có thể được hóa sinh.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Khắc họa đặt tượng Phật
Các thứ hoa cúng dường
Lợi ích chẳng hại người
Được hóa sinh cõi Phật
Hằng phát hoằng thệ nguyện
Độ mười phương chúng sinh
Dùng bốn diệu hạnh này
Vĩnh viễn sinh cõi Phật.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì hay được giàu có lớn. Thế nào gọi là bốn?

1. Chẳng nghịch ý người xin.

2. Với đồ vật thí cho chẳng luyến tiếc.

3. Luôn cầu nguyện chúng sinh được nhiều của báu.

4. Bỏ rời kiến chấp, thuận nơi chánh tín.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được giàu có lớn.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Bố thí chẳng trái nghịch
Nơi của không luyến tiếc
Tin hiểu các Phật pháp
Đời đời được của báu
Tin hiểu không nịnh ganh
Chẳng rêu rao lỗi người
Chuyên lòng một niềm tin
Do đây được của báu.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì hay được trí Tuệ. Thế nào gọi là bốn?

1. Ở trong pháp khác chẳng ganh ghét.

2. Nói pháp diệt trừ sai lầm khiến không nghi ngờ hối hận.

3. Với người siêng tinh tấn khuyên họ chẳng chối bỏ.

4. Tự mình tu pháp không một cách tinh tấn.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được đại trí tuệ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Chẳng ghét chánh pháp khác
Dạy người trừ nghi hối
Thường dìu dắt chúng sinh
Tu hạnh không của Phật.
Trí giả thích pháp này
Được trí tuệ danh xưng
Khéo hiểu lời Phật nói
Mau thành Lưỡng Túc Tôn.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì ghi nhớ túc mạng. Thế nào gọi là bốn?

1. Học vấn tụng tập, mà có người quên sót thì làm cho họ nhớ biết.

2. Người quên thì nói lại cho họ, hằng phát lời thích ý hay cho người ưa nghe.

3. Thường hành pháp thí chẳng để thôi bỏ.

4. Vì thoát sinh tử, hướng đến Niết-bàn, nguyện như Thiện Tài nhập Thiền phương tiện.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu có thể ghi nhớ túc mạng.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Người quên khiến nhớ biết
Hằng nói lời thích ý
Thuyết pháp chẳng mỏi mệt
Thường tu các chính định.
Do nơi bốn pháp này
Đều được túc mạng trí
Nhớ được vô lượng kiếp
Mau ngộ Phật sở hành.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì thường gặp chư Phật. Thế nào gọi là bốn?

1. Thà bỏ thân mạng chớ chẳng hủy báng chánh pháp.

2. Thà bỏ thân mạng chớ chẳng hủy báng Bồ-tát.

3. Thà bỏ thân mạng chớ chẳng thân cận ác tri thức.

4. Nhớ tưởng chư Phật không hề chán đủ.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu thì thường được gặp chư Phật.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Chẳng hủy báng Bồ-đề
Cũng chẳng hủy Bồ-tát
Niệm Phật không mệt mỏi
Đại đức hành hạnh này
Thường được gặp chư Phật
Lúc chưa được thành Phật
Hằng cùng chư Phật nói.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được thân ba mươi hai tướng.

Thế nào gọi là bốn?

1. Mang các trân bảo dâng cúng tháp miếu Phật.

2. Dùng các thứ dầu thơm xoa nền tòa tháp Phật và dùng vòng hoa đẹp nghiêm sức tháp miếu.

3. Dùng các thứ kỹ nhạc để cúng dường.

4. Thường hầu cận Hiền thánh không hề rời xa.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được ba mươi hai tướng tốt.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Mang báu vật cúng khắp
Dầu thơm xoa nền đài
Hoa đẹp các kỹ nhạc
Hầu hạ gần hiền thánh
Đủ tướng tốt nghiêm thân
Đoan chánh, đẹp đặc thù
Do đây được các tướng
Để trang nghiêm thân Phật.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được tám mươi vẻ đẹp kèm theo. Thế nào gọi là bốn?

1. Cởi y thắng diệu để trải pháp tòa cung cấp hầu hạ tất cả trọn không nhàm chán.

2. Đến chỗ thuyết pháp không có lòng tranh luận hơn người.

3. Cung kính đại chúng chỉ tưởng như Phật.

4. Khuyên nhiều chúng sinh phát tâm Bồ-đề.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được tám mươi vẻ đẹp kèm theo.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Diệu y phục trải tòa
Cúng dường không chán mỏi
Chẳng tranh luận Pháp sư
Khuyên chúng phát đạo tâm
Có thể hành pháp này
Mau được các tướng tốt
Bồ-tát thành hạnh này
Đủ tám mươi vẻ đẹp.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được khéo ứng biện. Những gì là bốn?

1. Thọ trì thân cận Bồ-tát Pháp tạng.

2. Ngày đêm sáu thời tụng kinh Tam Âm.

3. Chư Phật Bồ-đề không sinh, không diệt đời khó tin mà có thể thọ trì đọc tụng.

4. Vì người giảng nói một cách rộng rãi khiến họ vui thích chẳng tiếc thân mạng.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được khéo ứng biện.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Hộ trì Bồ-tát tạng
Dũng mãnh tụng Tam Âm
Vô sinh đời khó tin
Phương tiện nói khiến mừng

Chẳng mến tiếc thân mạng
Trì chánh pháp của Phật
Thực hành không nghi lự
Tối thượng thắng Bồ-đề
Tu pháp sâu xa này
Thì hay được ứng biện
Ví như vòng hoa đẹp
Trời, người đều ưa nhìn.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được cõi nước thanh tịnh. Thế nào là bốn?

1. Chẳng nghen ghét.
2. Tâm bình đẳng.
3. Hộ trì hạnh Bồ-đề.
4. Chẳng thân cận bốn bộ chúng.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được cõi nước thanh tịnh.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Chẳng ganh với người khác
Thấy người lợi vui mừng
Tâm bình đẳng hành Từ
Hóa chúng không nhiễm trước
Hành bốn vô lượng này
Người trí khéo giữ gìn
Được tịnh độ không khó
Mau thành Vô thượng đạo.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì được đồ chúng thanh tịnh. Thế nào là bốn?

1. Chẳng hy vọng đồ chúng của người.
2. Kẻ chẳng hòa thuận thì nhiếp khiến hòa giải.
3. Với người học vấn tụng tập thì cung cấp đồ dùng.
4. Rời bỏ nói hai lưỡi.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được đồ chúng thanh tịnh.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Trọn không vọng chúng người
Kẻ ly làm cho hợp
Cấp người học thiếu thốn
Chẳng chia lìa chúng sinh
Làm được bốn hạnh này
Thì được thanh tịnh chúng
Vì tịnh chúng nên làm
Cực khổ cũng chẳng bỏ.

Này Vô Cấu Thí! Nếu Bồ-tát thành tựu bốn pháp thì nguyện muốn sinh về cõi Phật nào liền tùy nguyện vãng sinh. Thế nào là bốn?

1. Đối với lợi dưỡng danh dự của người chẳng sinh lòng ganh ghét.
2. Chuyên tâm tu tập sáu pháp Ba-la-mật-đa.

3. Với tất cả Bồ-tát tưởng như Phật.

4. Từ lúc mới phát tâm cho đến lúc ngồi đạo tràng, thường dùng tâm bình đẳng quan sát, hoàn toàn chẳng vì lợi dưỡng danh dự mà nói quanh co khen tặng không chân thật.

Đây là bốn pháp mà Bồ-tát thành tựu sẽ được tùy nguyện vãng sanh Tịnh độ.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Chẳng ganh danh lợi người
Cầu thanh tịnh sáu Độ
Xem Bồ-tát như Phật
Trọn chẳng nịnh cầu danh,
Bồ-tát hành điều này
Hay thấy mười phương cõi
Tùy tâm mình sở nguyện
Liền được sinh Tịnh độ.

Bấy giờ Vô Cấu Thí bạch Đức Phật rằng:

–Bạch Thế Tôn! Như hạnh Bồ-tát đã được nói, con sẽ phụng hành. Trong những hạnh Bồ-tát đã được Đức Thế Tôn dạy, nếu có một hạnh không làm thì tức là khi dối chư Phật thuyết pháp ở mười phương.

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên bảo Vô Cấu Thí rằng:

–Cô dám ở trước Đức Phật mà rống lên tiếng rống sư tử như vậy, lẽ nào chẳng biết rằng hạnh Bồ-tát khó làm được và hoàn toàn chẳng do từ nữ thân mà được Vô thượng Bồ-đề ư?

Vô Cấu Thí nói:

–Nay tôi ở trước Đức Phật phát nguyện thành thật rằng: Nếu đời vị lai tôi sẽ được thành Phật Như Lai Đẳng Chánh Giác đủ mười đức hiệu thì nguyện khiến cõi đại thiên chấn động sáu cách, không làm não loạn các chúng sinh. Như các hạnh Bồ-tát đã được Đức Thế Tôn dạy tôi trọn đời thực hành, nguyện khiến hư không mưa các hoa trời, trăm ngàn kỹ nhạc chẳng đánh mà tự kêu và xin khiến nữ thân tôi đây biến thành đồng tử mười sáu tuổi.

Vô Cấu Thí phát nguyện thành thật xong, cõi đại thiên liền chấn động sáu cách, hư không mưa hoa trời, trăm ngàn nhạc trời tự kêu và Vô Cấu Thí biến thành đồng tử mười sáu tuổi.

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên để hở vai áo bên phải, gối phải quỳ sát đất chắp tay bạch Phật rằng:

–Nay con quy mạng chư Phật, các Bồ-tát từ lúc mới phát tâm cho đến quy mạng đạo tràng.

Bạch Thế Tôn! Cô gái này mà có sức oai thần túc lớn như vậy, hay phát đại nguyện, đã phát nguyện rồi tùy nguyện đều thành.

Đức Phật dạy:

–Đúng như vậy! Này Đại Mục-kiền-liên! Các Bồ-tát từ lúc mới phát tâm cho đến đạo tràng, được trời, người lễ kính như tháp miếu Phật, là phước điền vô thượng của Thanh văn và Bích-chi-phật.

Liền đó Đức Thế Tôn vui vẻ mỉm cười. Theo thường pháp lúc chư Phật mỉm cười thì có ánh sáng nhiều màu xanh vàng đỏ trắng hồng tía pha lê từ miệng Đức Phật phóng ra chiếu suốt vô lượng, vô biên thế giới, làm cho ánh sáng của cung điện Thiên ma và

mặt trời, mặt trăng đều bị ẩn khuất. Đức Phật nhiếp ánh sáng ấy về nhập đảnh Đức Phật.

Tôn giả A-nan chỉnh y phục lại trịch y vai hữu, gối hữu chấm đất, chắp tay hướng lên Phật nói kệ rằng:

Thiên, Long, Phạm âm sư tử hống
Ca-lăng-tần-già tiếng sấm nổ
Trừ tham, sân, si sinh vui đẹp
Nguyện Đấng Thập Lực nói duyên cười.
Chấn động sáu cách không não loạn
Mưa hoa trời đẹp vui lòng chúng
Thế Tôn xô dẹp các ngoại đạo
Dường như Sư tử phục chồn hoang.
Ngưỡng mong Thế Tôn vì con nói
Do nhân duyên gì mà Phật cười mỉm?
Ánh sáng trời, trăng châu vạn ức
Ánh sáng Trời, Rồng cùng Phạm vương,
Thích-ca miệng phóng tịnh quang minh
Thắng hơn ánh sáng của chư Phật
Bạch hào chặng mày như ngọc trắng
Viên mãn mềm mịn như áo trời.
Bạch hào phóng quang chiếu vô lượng
Xin nói cớ chi phóng quang này
Thế Tôn răng trắng sạch không nhơ
Vuông bằng khít đều như ngọc tuyết.
Miệng Phật phóng ra sáng nhiều màu
Xanh vàng đỏ trắng tía pha lê
Giả sử thế giới nhật nguyệt hoại
Đất đầy hư không chẳng chỗ trống.
Tánh nước biến được làm thành lửa
Tánh lửa cũng biến được thành nước
Biển cả đều làm cho khô cạn
Phật ngữ vĩnh viễn chẳng hai lời.
Tất cả chúng sinh trong mười phương
Giả sử đồng thời thành Duyên giác
Mỗi mỗi Duyên giác hợp lời hỏi
Trăm ngàn vạn thứ trải ức kiếp,
Đồng tập hợp nhau trước Thế Tôn
Đều dùng dị âm đồng thời hỏi
Như Lai liền dùng nhất âm đáp,
Đều dứt hết tất cả chỗ nghi
Thành tựu trí tuệ đến bờ kia
Tất cả trí tuệ được trang nghiêm
Đấng Tối Thắng đủ ba hai tướng
Đấng oai đức lớn xin giải đáp
Thế Tôn cớ chi hiện mỉm cười?

Thọ ký Bồ-đề cho ai đây?
Chư Thiên người đời đều muốn nghe
Mong được Như Lai tuyên dạy rõ.

Đức Phật dạy:

–Này A-nan! Ông có thấy Vô Cấu Thí này phát nguyện thành thật làm chấn động cõi đại thiên chăng?

A-nan bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, con đã thấy!

–Này A-nan! Bồ-tát Vô Cấu Thí này từ lúc phát tâm đến nay đã tám vạn a-tăng-kỳ kiếp tu hạnh Vô thượng Bồ-đề. Bồ-tát Vô Cấu Thí này tu hạnh Bồ-tát đến sáu mươi kiếp rồi, sau đó Văn-thù-sư-lợi Pháp vương tử mới phát tâm Bồ-đề. Này A-nan! Như Văn-thù-sư-lợi... tám vạn bốn ngàn Đại Bồ-tát có bao nhiêu công đức trang nghiêm Phật độ. Bồ-tát Vô Cấu Thí cũng đồng như vậy không khác.

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên nói với Bồ-tát Vô Cấu Thí:

–Này thiện nam! Từ lâu ngài đã phát tâm Bồ-đề sao ngài chẳng chuyển thân nữ nhân?

Bồ-tát Vô Cấu Thí bảo Tôn giả Đại Mục-kiền-liên:

–Đức Thế Tôn thọ ký Tôn giả là Thần túc đệ nhất sao Tôn giả chẳng chuyển hóa thân nam?

Tôn giả Đại Mục-kiền-liên liền yên lặng.

Bồ-tát Vô Cấu Thí nói:

–Này Tôn giả! Chẳng do thân nữ được Vô thượng Bồ-đề, cũng chẳng do nam thân được Vô thượng Bồ-đề. Vì sao? Vì Bồ-đề vô sinh nên chẳng thể được.

M